11.

Sarzuela en dos actes
catalana y en vers.
original
de

L'ISLA TRANQUILITAT.

Acte primer.

Domingo Font.

1883.

895

L' isla tranquilitat.

-

Sarsuela en dos actes
catalana y en vers
original
de
Domingo Font.
Musica

escrita per estrenarse al tivoli, pero encara no s' ha estrenat.

1883.

Personas.

-

Enriqueta.

Benitat

Nicolau.

Cliclof.

Martinez

Salvany

tocaboiras

Isleños isleñas bugaderas etc.

trajes à gust del que pagui.

Es propietat.

Acte primer.

Interiòr de una gruta, ahont figura que hi ha pedras preciosas etc. al centro una especie de columna de pedra de la mateixa roca que dona forma à la bòveda que's pert al fondo dreta, ahont hi haurà una obertura que dona al mar. à la esquerra una rampa formant la baixada à la gruta, molt rocam: à la dreta, prime terme una obertura a 12 pams d'altura com si fos

un nimxo ample, ahont s'hi puja per uns esglaos de pedra. à la esquerra primè terme forat que es l'interiòr de la gruta pedras repartidas per la escenas. un fanal apagat. - una destral penjàda à la columna. tot fosch.

Musica.

Escena 1a

Cliclof.

al aixecarse 'l teló queda la escena sola. la orquesta segueix la sinfonía: la obertura de la dreta và clarejant com si sortis lo sol y la escena reb

una poca de la claror

Eli. traguent lo cap per lo ninxo dreta.

Endevant, prou hem dormit,
aixequémnos que jà es dià.
ah! (badallant)
De quin gust dormiria
si pogués pescà un bon llit.
(baixant pels esglaons)
Pero ara, tot son pedrotas,
la bova que'l mar escup.
algunas plomas de xup!
y per cabessal las botas.
No teni un trist matalàs!
ara jà m' hi acostumat,

pero sempre m' ha semblat
qu' era molt dù.

(tocantse l'esquena)

¿que li farás?
¡Dos anys aquí com un prés!
y gracias qu' entra algun peix
dins al toll quant la mar creix.
¡Ja es un viure compromés!
Sols per l'afan d' adquiri
á la gruta vaig baixar.
vaig sabé 'l forat d' entrá.
mes no trobo 'l de sorti.
per allí que 'l mar hi bat
fora sensill lo salvarme,
pero tinch por d' ofegarme.
y aixó que may no he provat.

¡Si tinguès un aparato
com lo capitá boyton!—
que hi farém? cosas del mon..!
Anémse á distreure un rato.

prenent una especie
de fulla d'espasi, que
está ja negra y dispo-
santse á sortir á la cassa
de cranchs.

Aixó de menjá peix crú!
jo qui á tothom convidaba
y á mil los duros gastaba
per fé tech! ¿No hi ha ningú
que pensi en treurem d'aquí?
¡Ni ma nulle! que, no es broma,
te molt mes pit que cap home,

pero ab tot, no volveu!

(Cambi-

Cliclof, no filosofeim:
tirathlo tot á l'esquena
¿diu que cuant se té una pena
sen vá ballant? donchs ballem.

Música.

Cliclof sen va saltant y ballant ab la fitora á la espatlla, y quant desapareix per l'obertura foro dreta, cambia la música y van veyentse las del coro que portan hachas encesas. al centro hi van Nicolof y Oremtal tots agarrats

à la corda que figura lligada

dalt.

Escena 2ª

Benitet Nicolet comparsas

ó senyoras del coro ab

atxas....

Nic. Baixa ab cuidado.
que llisca molt.
avant las atxas
jà ha casi lo son.

-

Cor. (Ja fá sis horas
qu'anem baixant.
arrià arria——)
ja som à baix.

las primeras arriban baix.

—

Ben. Ay, que vertigo!

Ni. Agarrat bé.

Ben. Ja tinch la corda.

Ni. Bueno seguexe.

(van descendint)

Cor. Ay quina gruta,
casi tinch por,
si no sé no hi baixo.

(una ó l'altre)

altra - N'hi jo tampoch.

—

Ni Ja tot sembla terra plana.
Benitat, som baix.

Deu

Milló.

Entreu, ab molt de cuidado.

regalant á dos qui entran

dins per lo forat esquerra.

registreu bé sobre tot.

las atxas del detrás se

colocan á la dreta segon

terme, las qui anavan

al devant entran dins

per l'esquerra.

Si per llí 'l trobessin
ay pobre Clitof!
Deu fassi la gracia
que no 't trobin mort.
Calma mon desfici
Calma mon neguit,

pues tá pobre esposa
busca al seu marit,

Ni. Nicoluf, respira
já som baix del tot
Deu fassi la gracia
qu' aquí 'l trobem mort
Ell 'm será esposa
y jo seré rich
per ço sols demano
la mort del marit.

—

Deni. Ay si viu no 'l trobau
ay pobre Clidof
já res mes me queda
que plorar tá mort.

Ni. Ay quina alegria
qui millo que jo,
ella serà nueva
y meu lo seu dot.

Coro. l' un riu l' altre plora,

qui han observat
à Nicolau. que à la dreta
dona mostras de content
y Benitat à la esquerra
plorant. lo coro al centro
segon terme)

Axò si qu'es bò.
no se la comedia
si la fan tots dos.

cantant, ella plorant
y ell rihent - lo coro
maliciós se mira l' una
à l' altre com dihent
quins pollastres.

Parlat.

Ben. Nicoluf. seyèm un rato?

Ni. assentemse Benitaf

Ben. (vá per assento al banch de pedra del centro y veu lo fanal.)

Que miro! Santa Lucrecia!

Ni. Qui es aixó?

Ben. Lo seu fanal.

Ni. Y apagat. Aixó demostra...

(cullintlo)

Ben. De que l' oli 's vá acabá.

Pero de que 's viu no'n dubto.

(veyent lo destral)

Ni. (Bon nap n' habém arrancat.

Ben. Aquí tens un altre prenda.

Ni. Are crech qu' es al calaix
perque sent viu escriuria.

Ben Com vols qu' escrigui, babau.
si ell ja vá suprimí 'ls sellos
quant ne feyan pagá un ral.
Per ço, com se qu' es tossút,
persuadit ne pots está
qu' ell may ni escriurá cap lletra
ni que 's vegi agonisant.
Veus, ja ploro d' anyoransa.

Ni. Donchs plorem.

(tots ploran)

Ben Prou, s' acabat.

Si acás fos mort, per desgracia,
jà us faré plorà, pagant.
acostéume la maleta
que 'm vull menjá un tall de carn.

(s' assenta y menja)

Ay! per pò no 's pot se dona,
tinch l' estomach delicat
y cualsevol tonteria
me 'l treu del seu punt <u>neutral</u>.
¡quinas costellas mes fredas!

Ni ¡Si vols las puch escalfá? —

Ben. No 't molestis, ja fà dias
com pots habe reparat
que 'l tuf de la carn m' embafa.

Ni. Es de 'l estomach malalt.
per pò t' he portat un postre

que crech que t'agradarà.

Ben I qui es?

Ni Turrons de Jijona

Ben. Caram! qui te'ls ha donat?

Ni Lo porté del gran Liceyo_
Aquést any diu que và gràs
perquè la empresa ha fet bonas.

Ben Ben distint del any passàt.
son ben bons..!
(menjantsels)

Ni. Prou! (de baldinyas!)

Ben. Si aquell ne pogués menjà!
ves ab dos anys de buscarlo
no pensà qui hagués baixat
à la gruta misteriosa.—

Ni. Ab tants perills com hi hà -

Ben (Ha begut.)

Ay Nicoluf! y quins tragos!

Nic. Aixó ray, no beguis tant.

Ben No vull di aixó, las enguinias

que per ell tinch de passar.

Y aquells sembla que no tornan.

(per los qui han entrat

à la esquerra)

Ni. Oh! qui sab quant tornarant!

jà s diu per tot que la cova

es una obra colossal

que de l' un cap fins àl altre

al menos hi estan set anys.

Ben Donchs evidentlos, no convé

qu' ells arribin fins al cap

pobrets, si dius s' incantaban..

jò 'ls vull regularisats.

Sen và corrent la mitat de las atxas la segueixen.

Escena 3ª

Nicoluf y dos de las atxas.

\-

Ni. Ara qu'ab gust esmorsaba...
Després encara dirant
si 'ls que tenen molts millons
no son felissos, ingrats
Ves à mi que 'm faltaria
si ara 'm poguès passejar
ab un cotxe de tot luxo..
\- com lo que tenia abans.

Los de las atxas cansats de estarse dret van desapareixent à poch à poch per la esquerra

Casat ab una duquesa,
ser capità general
y habità un hermós palacio
á Paris ò bé à Amsterdam.
Per passà l'istiu tranquil
una torre... aprop del mar
que pogués agafar peixos
no més qui allargant la má
¡Aixó si que fora ditxa!

(exaltantse)

¡Nicoluf! quin goig tant gran!...
¡Habitar me semblaria
dins la gloria celestial!

(extassiat y notant que
queda á las forcas.)

Eh! muchachos!

¡Ptit!

(piulant.)

Si, piula.

¡féume llum!

(á palpentas cap á la esquerra)

¡Ep! noys!....

(tropessant) ¡Sant Pau!

(queda un moment la escena sola)

Escena 4.ª

Cliclof. (venint de la dreta)

—

Cli. Avuy si que estich de pega!
lo mar está alborotat
y ni un mal cranch he trobat!

endevant, clicloft' maitega.
Dos anys menjant cuaresmal.
y avuy Neptuno s'enfada
y jo paga la humorada
fent dejuni 'l natural
Sort acrada! vina aqui
tronant, llampegant, no importa
pero ferme obri una porta
per la cual puga sorti.
y en pago de favor tal
jo 't dare...; qué li daré?
- Si à tu 't falta 'l menester
que vols donarli, animal?
Vajà, soch home de sort.
de mi se 'n pot fè una historia,
jà 'n tindré bona memoria

de la cova del tresort!

(à las candilejas)

Sent soltè, maspaba bè,
y gastaba sens cansarme,
y allò que's diu, per sentarme
vaig deixà de ser soltè.
Bueno, ja tenim costella,
jo mes content.... no es estrany
un casat, al primè any
jà se sab, tot es per ella.
- Cliclof--

(fingint la veu d'ella)

Và comensà aixi-
M'agradaria tal cosa..-
si no't sap mal-- cà, disposa-
¿Donch qui li habia de di?

y estant ab ella encegat
estimantla tant y tant,
disposant y disposant...
me và deixà indisposat.

(de la butxaca)

- tenia una fortuneta.
Donchs ab un any solsament
tot ; ho và emportar lo vent
de la meva senyoreta.
Y apurat, y sense un clau
y al veure que tots se 'n reyan,
y de boca en boca deyan
qu'era un marit tant babau...
Magnetiso una minyona
que era sonámbula fina,
per veure si m'endevina

per sort una empresa bona
y 'm diu: si vols, tindràs or.
- qu'haig de fè? - Es cop seguit.
baixa sens dir-ho à ningú
à la cova del tresor.
hi ha un forat que 'l mar hi bat
qu'està cubert de diamants (brillants)
y tindràs dins pochs instants
ton porvenir assegurat -
y sens deixarla acabà
prench un fanal y una corda..
oy! y qu'ara me 'n recorda
que no la vaig despertà.
¡pobreta! pero segueixo,
arribo al punt, lligo, callo.—

agafó 'l fanal, devallo
y hasta aqui m' escabulleixo
Ab quin goig la saca plena
de brillants mirava ja.
pero al anà à pujà....
pataplaf! Clicof d'esquena.
pues la corda, no 'n recorda
si hi vaig fè un sol nus ó què,
que al pujar ab lo sach plè
vingué abaix tota la corda.
- Ja m' ho và di una gitana
que estaria molt temps près.
pero 'l que m' atipa mes
es lo pati tanta gana.

(cambi)

Per avuy, ja.. bona nit!
Anat de gust, eh?

(al ventre)

Milló.

Per fè un poch la digestió
tornémuse'n rato al llit

(pujant)

Aixó es teni diplomacia!
Com qui no se troba replè,
fins lo pujar li vè bè
per fè un poquet de gimnasia.

sent dalt hi una especie
de roca que sent mes se
posa dret y entra à la
mina de peus.

¡Ves qui dorm ab tantas cuitas!

¡Si m vejés la meva dona!...
¡Ah!

(badallant)

Si arribo à dormi una estona
per tot arreu veure truitas.

(figura que s adorm)

Escena 5a

Martinez - Isleño.

—

Mar. (baixant agafat, ab la corda portan dos destrals y una atxa encesa) diu de dins)

No importa, no, fins abaix.
Ja sabs que jo soch aixi.
Segueix, no tinguis pantaix,
que si cayem al calaix

es qui habiam de morì.

(surten)

Ells han passat al devant
sens dirnos; volen baixá?
pero jo tinch lo meu plan.
segons com lo trobarant
tardarant molt à pujá.

(l' Isleñs en tot diu que si)

Si ell fos viu, ab un moment
la cosa fora arreglada,
mes si es mort, que diferent!
ella mostrant sentiment
caurà en terra desmayada.
l' un dirá qu'olori ruda,
l'altre, vinagre-qui es bó,

y com qu'ella es tant tossuda
avuy rà llavors lo sermó.
La sonambula và dí
qu'al forat hi molts brillants.
¡Bravó!

(mirant á la dreta)

Veig la marallí,
anemhi, deix l'atxa aquí.

(á la columna)

veyam si'n cullim uns quants.

(sen vans)

Escena 6ª

Chicot.

Ch. ¡Ah! somiant passo la vida!

he somiat un restaurant
y m' he menjat deu bistech,
y sis pollastres al ast.

pero per sò seculorum
lo gasometro va flach.
sembla que'l sol me vè à veure,

(Baixa)

milló que si està be'l mar
potsé hi caigui alguna polla.
- jà m' acontento ab vint cranchs.
¡que veig! Deu! una atxa encesa!
¡potsé encara estich somiant.
Cliclof! despertat, Cliclof

(atustantse)

una maleta, pà, carn.
aixó no ha vingut tot sol.—

(comensa à devorarlo)

En fi, jà 's presentarà
aquet duenyo tant amable
que 'l restaurant ha posat.
¡quin pernil! ab quin gust menjo,
vina aqui, que fà dos anys
que no pego caipalada
en res que se 'n digui carn:
Providencia! Providencia
mentres arribas no es tart.
Ara vi.- no bebem massa
que potsé 'm faria mal.

Escena 7a.

Cliclof Nicoluf (de la esquerra)

Ni. Muchachos! - jà puch cridà.

creyent que és l'atpa d'algú
dels que cridaba.

mitj hora que vaig perdut.

Cli. Ja sento una veu humana.

Ni. Qui esteu sorts?

(sortint)

Cli. ¡Ah! Nicoluf!

(llensant, lis)

Ni. Cli!

(espantat)

Qui sou? ¡Com?

Cli. Jo

Ni. ¡Cliclof!

Cli Abrassam!

(s'abrassem)

Ni. (¡Estich perdut!)

Cli. I Benitat, ¿està bona?

(ab deliri)

¿ pensa ab mi molt á menut?
¿ hont deu ser en aquesta hora?

Ni ¡ Si habeim baixat los dos junts!

Cli. Que'm dius? ¡Benilat! hont es?

Ni: oh! no ho sé, jò'l he perdut.

Cli. Pero per hont i han ficat?

N: Perqui dius, serán molt lluy.

Cli. Per mi jà no hi ha distancias.
¡ay! aqui se'm posa un nus...
(al coll)
Vull cridá---no, no'm segueixis,
quédat al costat del llum.

(senvá com un loco cridant Benilat)

Escena 8.

Nicolau (sense sabé que li passa)

mira cap allò hont

s'ha ficat Cliclot y abarrant

diu.

Ni. ¡Axò es tenir mala sort!

Jo, que baixo decidit

sentli fé 'l valent al cor

per trobar al marit mort.

y me 'l veig sà y axerit.

Lo cor m'ho deya baixant.

¿tu 'l vols mort? doncs serà viu.

Avì quedarè cessant.—

y haurè d'anà mendigant

ò abusant del parentiu.

Lo seu tio que fà un mes

và donar l'anima á Deu,

à tots mos ha compromés
perque en Cliclof se burqués
mort ó viu per tot arreu.
dihent que si no 's trobaba,
tot lo seu gran patrimoni
per fè un hospital deixaba,
y si fos mort, mos manaba
l' unirnos ab matrimoni.
Contents estaban los dos
y ho deyam à boca plena,
pero 'l cel, miraculós
ha fet viure al seu espòs
per morirme jo de pena.
¡Mal com no!... mes viu no ho es:

No potsé, no, ni ha enganyat.
dos anys sense menjá rès,
es guatlla, no pot sè mès
qu' un cadavre disfressat.
Ay! ay! jà tinch tremolins
al pensà que m' trobo sol.
que m' fà sent mort perqui dins.
¡Vehins! puch cridà als vehins!
¡Nicoluf! ets al gresol!

(sen và per la dreta)

Escena 9.

Nicoluf figura ser per aprop de la porta. Martinef ab l' Isleño. venen de la dreta ab un mocadó d' herbas ple de brillants.

Mar. Vès, que no'ns fessim cap mofa
ep, ep! vingan los brillants

Is. (no volguent deixà'l mocadò)

Son dels dos.

Mar. te'ns darè uns quants.

Is. jo'ls he cullit.

Mar. ¿tu? garrofa.

(li prent lo mocadò)

vès, home, ja te'n darè;
sembla qui al mon no hi ha espera.

(l'Isleño se'l mira cremat y diu apart fent coneixe la intenció)

Is. (Ja cauréu à la ratera
¡Vaya si me'n venjaré!

(mutis per la corda)

Escena 18.

Martinef Nicoluf.

Mar. Ves lo babau, y 'l volia..

(lligantlo mocadó y posantsi 'l al cos.)

ara no 'i haurá, clá y net!

Ni. ¡Quien vive!

Ma. ¡que gente!

Ni. ¿Y ara?

Ma Allá dalt no feya rés,
y he dit, vull veure la cova
y saber al propi temps
si 's tenia cap indici.

Ni ¡Hem trobat al senyoret!

(ab sentiment)

Mar ¡Ay pobre! bé, vols dir 'ls ossos.

Ni ¡No, qu' es viu!

Mar. Eh? com pot sé?

Ni. Jo l' he vist y li he parlat.

Mar. ¡Qu' es simple!

N. No, Martinet.

Mar L' has vist caminá?

Ni. Y corra!

Ma. Donchs aixis no pot ser ell.

Ni Si no fos, perque conserva
lo mateix metall de veu,
li hauria dit:-no m' enganyas.
ets un cadavre.

Ma. No ho crech!

Ni Tú creus que no li diria?

Mar. Home, jo 't diré 'l perqué.

un cadavre vol dí, mort.
no 's veritat?.

Ni. Aquí es.

Ma. Y has vist tu may que un cadavre
que fos mort, ben mort s'entent,
caminés, ni dongués voltas
per cap plassa ni carré?

Ni: Es qu'ell es dins d' una cova
y cámbia completament,
perque dins dels sotarranis
la carn se conserva més.

Ma (potsé si que menjant músclos)

(acontli l'idea del mar)

Ni. Pero ab tot, veyentlo dubto.

M. (Si la vist no se perque.)

Ni: Sense menjá no's pot viure

Mar. Un mes, và di 'l metje Inglès.

Ni. tot aixó li concedeixo.

. pero dos anys? Ah! ja ho sè.

Mar 'jà has trobat?

Ni. La clau de casa.

Ma. Com la clau?

Ni. (content) M' esplicarè.

A aquesta cova horrorosa

es subterranea.

Mar. Ja ho veig.

Ni. y estem á cuatre cents metros

sota terra.

Mar. Potsé mès.

Ni. Donchs per xò desd'are afirmo

qui estem aprop del Infern.

y ell deu sé *alguna alma en pena*,

amiga de Llucifer.

Mar. (no 'm creya que fos tant burro!)

Ni. ¡Que 't sembla?

(ja tremolant.)

Mar. Molt consequent.

Ni. ¡Ay Martinet, no reparas

¿aqueixa ardor que sent dels peus?

(Martinet apoya la idea aixecant los peus)

Mar. Y tal: ¡som al purgatori!

(exclamació)

(femli broma!)

Ni. ¡Martinet!

Mar. Però... veuràs, y las ànimas

Ni: Hauràn sentit à parets.

Ma Ay Nicolet, tot tremolo...

Ni: Perdoneume Deu del cel!

Ma Pero alli hi ha una obertura

plena d' aigua.

Ni ¡Será 'l safretj
ahont s' hi rentan la roba
los habitans del infern!

Ma ¿No s' hi veu cap bugadera.

(mirant fugit pó)

Ni. Deuhen sè à dinà.

(canonadas lluy.)
(per la part dreta.)

¡Deu meu!

Mar. ¡Ay que la terra s' enfonsa!

(cayent agenollat)

Ni ¡Resèm Martinet!

Mar. ¡Resèm!

(segueixen canonadas
sense interrompre
lo cant)

Musica

=

Ni. Si tinch de morí
clemencia senyó,
de totas mas culpas
demano perdó.
Deu meu jo vos prego
jà que som al cep.
qui al menos no m quedi
per sempre al infern

\-

Mar. Si tinch de morí
vos prego senyó
qu'esperen al menos
que ho demani jò.

que 'm dirá la mare,
y tots los parents
si saben que 'm moro
sense testament.

(canonada y retrona)

Los dos. ¡Ay!
plorem
resèm!

uns quants compassos de musica mentres figura que resem Martinez se 'n riu apart.

Mar. Nicolau..... qu'ets mort?

Ni. No ho sé!

y tu?...

Mar. jo respiro.

(respirant fort.)

Ni. Si?

(id)

Jo també!

Mar. ja! ja! esclata una rialla y s'aixeca.

Ni. Que vols di?

Mar. Que tot aixó no ha estat rè.

Tot es cobardia
pues lo qui has sentit
eran canonadas
un poch lluny d'aqui.
Deu se algun encuentro
d'inglesos y grechs,
y tú, tant. pabana!
jà anavas fent creus.

(senyantse)

\-

Ni. Es cert. t'ho confesso
ja 'm contaba mort.

Mar Donchs per càstich
ballemhi tots dos.

=

Ni. Jo contant ab ella
jà 'm creya feliz
y al venì à la gruta
và sè ab tal motiu.
pero si ell respira
jà he perdut los drets
à la nova esposa
y al tenì dinés.

=

Mar. balla fill meu balla
tot s' arreglarà
val mes teni gana
que pati de fam.

(agafant á Nicolet ballan y cantan tots dos l'estrivillo

Tots. Balla fill meu balla
etc. etc. etc.

Parlat.

=

Mar. Veus, jà semblas tot un altre.

Ni. (Donchs no ho semblo, crèume à mi;
yo no puch teni alegria
trobant al cusinet viu.

Jo estich tronat, Martinet.

Ma. Y donchs de que t' han servit

los cuatre anys, que vas sè alcalde?

Ni Jo hagués sigut agutsil!

Ma. fuig home, de cap manera!

Ni. Que sabs tu 'l que passa alli!

Tothom mana menos l'amo.

Me recordo que una nit

varem teni una sessió

per tractá sobre 'ls vestits,

qui habian de fè als gegants..

Ma. Ja 'n recorda, per l' istiu.

Ni nombravem sis comissions

d' un sol concejal, qui aixi

no preut un l' idea à l'altre;

Donchs despres d'estar vuit dias
cridant sempre y discutint
sobre si foran de seda
percalina ó de sati.
s'arriba un que hi faltaba.

Ma. De jègant.

Ni. No: un edil.

y enterat ja del assunto
comensa: noy! ¡quins crits!
- Senyores! sembla impossible
qu' aqui estiguin reunits
los nombrats, pares del poble.
y qu' olvidant á sos fills
qu' estant morintse de gana
per las plagas que tenim

pensin en vesti gegants
y gastar diners sens fi,
per fè una festa per forsa,
que sols convé à cuatre o cinch
que volen lluhi la banda,
rissarse y anà bunichs.
- Noy. ne vols de saragata?
jó en la campana ¡nin! nin!
¡Silencio! ¡no'n vull tenir!
- ¡Silencio dich... soch l'arcalde
- Donchs tórnaten cap al llit
- que tu ets aixó qui ets alló
conta si me'n vaig sentí
que no vaig torna paraula.

Mar. ¿Enfadat?

Ni. D'acobardit.

figurat que 's va acabá
com la comedia...

Mar. ¿que 'n dius?

– Jo vaig seguí sent arcalde,
pero un arcalde de guix.
A tot lo que 's proposaba
jo sempre deya que sí;
fins qu' al ultim vaig trobarme
ficat ab un embolich...
– y vaig deixa'l ser álcalde
portant lo dolor aquí.

(á la butxaca)

Mar. Si haguesses fet los ulls grossos...
pero no't espantis, tinch
una nova medicina
que treu de tots los perills.
Tu vols or? donchs no't capfiquis.
¿hont son ells?

Ni. Cap alli duus.

Mar. Doncbs segueixme sense empatxs;
(agafant l'altra enuesa)
veurás quant prompte't faig rich.
Es necesari que parlis
tocant al cor al cusi
Es necessari que vegi
qui has arrostrat un perill
sols per librá de la tomba
á un ser qui estaba patint.

Adelante, Nicoluf.
jo t' il-lumino.

N. Amich!

(volguentlo abrassar)

Mar L' honra de los teus besavis,
lo teu crèdit està alli.
Si no cumpleixes com cal
si no 't mostras erudit,
à la "campana de gracia"
ò al "nunci" que hi tinch amichs
demanaré que t' hi estàmpin
una auca de redolins.

(entra à la esquerra

Música

=

la orquesta executa la
música descriptiva de la
batalla ó combat, canonada
et. y al acabar se senten
las veus de. ¡Animo!
la gruta us salva.

Parlat.

Escena 11.

Saloany que porta á Enriqueta des-
mayada. tres ó cuatre mari-
nos ab saquets d'or.

entran per la dreta.

Sal. ¡Enriqueta! pren valor!
pobreta, s'ha desmayat.

la coloca á la dreta sobre
una manta que porta un mariner

Mes no importa, l'he salvát
y aixi salvo 'l meu honor.
aquesta oculta guarida
salva á ri ella y al tresor
No nos dolgui deixà aqui l'or.
jò també hi deixo ma vida
Pau: vigilarás la entrada,
si perdem, ans que ningú
entrar y la matas tu.

(á un mariné)

primé aixó que deshonrada.
Ara á bordo, decidits
hem d'espera 'l moment gran,
ells per la presa vindrant
qui han deixàt acobardits.

fem veure à si aquets tirans
qui ans lo deshonor sufri,
sabém triunfar, ò morir,
los marinos catalans!

Salvany dona una mirada
à sa germana y sen van tots.

¡Visca Catalunya!

Tots ¡Visca!

Pau sembla també des-
prés d' haber mirat si
enriquets tornaba en si
y figura que s coloca de
vigilancia fora de la en-
trada y contempla 'l combat.

Escena 12.

Benitat Aiclof. isleño ab atpas
(de la esquerra)

Cli. (dins)

Si, dona segueixem
tot seguit hi som.

Ben. Perqué no hi perdria.

(surt)

Cli. Ja no es perderá.
assentemse un rato?

Ben. Vi que ni vulguis dos.

los de las atxas se colocan detrás del banch de pedra cap al foro.

Cli. Aixó sí qu' es ditxa!

(prenentli la má)

Ben. Tant qu' he plorat jo,
_contaba no veuret,

Cli. filleta del cor.

(abrassantla)

Ben Chit! qui aquets mirau.

Cli. ¡Malvinatje 'l mon!

Ben No cal que't sulfuris,

ja está previst tot.

charrif!

(tots los de las altpas se

girau d'esquena)

Cli. Bravo! bravo!

Ben Ho veus? ja estém sols

perque ningú 's gira

fins que ho mani jo.

Cli. Ets molt previsora.

Ben Tot naip del amor.

Cli. Es di, que pensabas?...

Ben   Sempre ab mon espos.

(molt mim)

De nit y de dia
ab lluna y ab sol
tant si estava núvol
plovent ó fent trons
ta imatge tenia
clavada aquí al cor....
perquè al mon no's troba
qui estimi'ls com jó.

Eli.   Ma dolsa virginia!—.

Ben   ¡M' cortas mes plors!...
¡Al llit, á la taula,
per dalt al rebost,
dels del teu estudi

fim

ó pèl corredors,
com loca, cridaba:
¡Hont ets, mon Clicloff!!
I una nit...: asombrat!
va entrar pè'l balcó.

Cli. Un home?

Ben. No, home un colom
y ab una cinteta
lligada aquí al coll
duya cuatre lletras,
que deyan: amor!

Cliclof. Tal volta algun jove...
¡Ingrata!
(amenassantla)

Ben. ¡Charrof!

(los de las atxas se
giran de cara)

observa que miran...
y que 'ls mano jo.

Cli. Segueixi l' historia

Ben Charrif!

(d' esquena tots)

¿Hont som?

Cli. All entrar la bestia.

Oden Veuràs quin traitorn!
Veyent la cinteta
và creurers mon cor
que tú l' avisabas
del felis retorn,
Surto molt depressa

miro abaix, tot fosch.
te crido pianissim
y tú no respons.

Cli. Pero, si no hi era!..

Ben Be ho vaig veure prou
quina nestrita
la nit del colóm...
Encara tremolo
de pensarhi sols.

Cli. Y vas assustarte
solsament de pò?

Ben Per pò.. y altres cosas.

Cli. Donchs digas,

Ben B no; pot:

(rient)

Com no! jò t' mano?

(amenassant)

Den. Charrif!

(se giran)

Cli. Tens rahò.

(veyent que tots miran)

Serè comedit.

Den. Aixì ho vull. parrof!

(girade)

D' aquella nit trista
guardo un bon recort
y aquesta pobreta
si viu en lo mon
es sols pel carinyo
que sent per Cliclof!

(Abrasantse)

Cli. (pensatiu)

(No se que me'n pensi...
aixó del color...)

Ben. Y tu, m'anyorabas?

Cli. Com puch dir que no?
No veus qu'a la cova
hi só estat tot sol?
ni amichs, ni amigas,
ni aucells...

Ber. ; que 's aixó?
(aixecantse)
Mira que m'enfado.!..

Cli. Ja está passat tot.
pero ~~aixó~~ qu'has dit
~~sempre~~ ho tindré al front.

tot sol.. m' aburria

Em. (tornant en si)

Ay!... Deu meu, hont soch?

Ber. Qui crida. Charrit.

feu llum aqui tots

Cli. Que veig?

Ber. Una dona!

Mireu lo traidó!

Es di qui à la cova

hi estaba tot sol.

Cli. te juro y rejuro...

Ber. Indigne! chiton!

Em. Salvaume! salvaume! salvaume...

Jermà meu! ¡horror!

(ara es quant se fixa en tots.)

jo d'ells presonera
Mateume, senyó
la vida vos dono
si m salveu l'honor!
(s'agenollada)

Cli. Ho senti com s'esclama?
creume, com hi ha mon
que jo no sabia
que tal dona hi fos.

Ber. Vaig à interrogarla,
y si ab un sol mot
conéch que menteixen
vos encanyo als dos.
(A Enriqueta)
Reportis, senyora
som gent de pau tots.

Cn Catalan! respiro.

ay! alenta cor.

¿y en Salvany hont es?

¡Salvany del meu cor!

jermà.

(và per dirigirse en busca de Salvany y ¿ desmaya en los brassos de Benitaf)

Ves, porta vinagre

que vindrà à se aixó

Van per vinagre à la maleta y mentres retornan à Enriqueta que està apoyada al banch del centro Martinef y Nicolaf apareixen dalt una roca que hi haurà al costat de la

entrada interior de la gruta,
á a la altura de 6 pams.

Escena 12

Diti - Nicoluf Martinef.

–

Ni. Gracias á Deu que nos trobem
nos hem perdut cent vegadas.

Mar Holá. donar demayadas.

Beni. ¡que callem!

Ni Ah!

Ma (Si, callem.)

(saltan á la escena)

Euri Ay!

Beni. Animis un poquèt.

Cli. Begui, begui qui aixo es bo.

Ni. ¡Moy! quin pamet mes bufó!

Mar Donchs á veure aquet pamet.

(acostantse)

Ber Tambè, Martinet?

Mar He baixat

perque sentia burjit.

Ben. Aqui tens al meu marit.

Mar Bien hombre, per ben trobat.

Benitat no deixa per só á la Cuxqueta, que apoyada ab ella s'aixeca. Nicolau ha trobat los saquets qui han deixat los mariners y acaba per penjarsels al coll per sobre las espatllas Martinet lo veu y vá al seu costat y tambè pren un saquet y no sab

(com colocarsel.)

Ni. (¡Caram!)

Bui. Ja podém sorti.

Segueixi, la cuidarém

Cui. Donchs y ell

Ben Per fora'l veurém

Cui Y si vé y no m troba aqui?

Ni. (¡son dobletas!)

Ben. Perque plora?

a Enriqueta volguentla

acunsolar

Ni. (Ara si qu' haurè fet sort.

(prent la manta y cubreix los saquets,

¡Mare de Deu, y quant d'or!

fem nunqui nunqui y cap á fora)

embolicat ab la manta passa per mitj de tots pujo la rampa agafarà la corda y de cara al publich dirà 'l vers y la caiguda serà d' esquena dalt mateix.

Cli. Vajà, qu'anèm caminant.

Mar. Si, si, surtimne d'un cop.

(cops al costat de Nicolau)

Cu. No podrè...

Ben Apoch à poch.

(li donan lo bras.)

Ni Ja m semblà qu'estich contant.

(la mà á la corda.)

Amunt la felicitat
já m torna à venir de cara.
¡Sant Antoni!

li segueix lo corda tot hom
queda aterrat !

Ben. Qui neu fet ara?

Mar. La corda que s'ha trencat

(Cop d'orquesta, mo-
ment de pánich)

Música

=

Ben. Senyó Deu meu
com sortirèm
tots aqui en vida
nos sotarrem.

Cui. Ja tornarà
molt prompte ell
no hi ha cuidado

confili ab Deu.

Cli. Altre vegada

menjà de peix

quant ara'm creya

pujàr al cel.

Mar (tochs à la cova

per tafanè

- per mi la corda

l' ha tallat ell.)

Ni. Tant que somiabla

ab los diners

de que'm serveixen

si'm quedo près.

Coro Prompte las atxas

acabarèm.

y morts en vida

pe'l mon jà estem.

=

Cli. No hi ha remey!

(á Benitat)

Ni
Mar } Nos está bè.

Ben Adeu fortuna

tots plorem, plorem!

=

Melopea.

Cui. Aixuguem lo vostre plor.
Deu no desampara may,
jo m' he vist ab mes apuros
y un miracle m' ha salvat.

(la musica repetirá
lo motiu de lo combat,
molt piano)

Sortirém de Barcelona
sent mon jermá, capitá
d' un barco, propietat nostra
dirigits cap al mar blanch.
y habent de baixa peraigua
á una Isla que 's troba al pas
sols per veure aquells terrenos
també vaig volgué baixar.
quan al peu d' un hermos arbre
me proposaba sentarm
no se d' hont, surten uns moros
lligantme al moment de mans,
me ~~tras~~ trasladan á una lancha,
jo assustada vaig cridant.
quant sento 'l crit de salvemla!

que donaba 'l meu jermá
Ells venen, se traba lluyta
veig ferits. vingué 'l desmay
y entre crits, y veus confusas
he sentit la del Salvany
que'm deya valor, jermana
perque al fi salvada estás

Mar. Sent aixi jà vindrà prompte.

Cli. tenint barco estém salvats
perqu'ell ha entrat à la cova
per allí que dona al mar.

Musica

(contento general)

Tot.. ¡Ah!
Doncks esperem,

ja sortirèm.

Ni. (Per si ò per no
no deixo aixó.)

recull altre vegada los seguents
Canonadas mes aprop
Enriquets al sentirho com si
estiguès impulsada de una
cosa sobre natural pendrá
lo destral.

Enr. Que sento! altre vegada!
pobret germanet meu
anem tots à ajùdarlo

Ac. Anem.

Ma Anem.

Nico y Coro Anèm.

(Nicolat amagantse)

—

Enric Jo sò la capitana
guerra á n'als musulmans.
guerra á tots los piratas
que traficcan ab sanch.

Tots Ella es la capitana
guerra etc. etc.

En. La victoria 'ns espera
lluytem tots ab valor....

Tots lluytem tots ab valor.

van á dirigirse a la obertura quant senten crits.

Diu Veu. Que Visca Catalunya!

En. Salvany, germá! mort!

Tots ¡Mort!

=

Pau ha entrat pero veyent
tanta gent no s' atreveix y
veu al ultim á Enriqueta que
l' comanda se 'n torna quant
entran dos mariners portan
á Salvany ferit. en lo pit
descubert y ensangrentat al
veure á sa germana entre
tanta gent s' espalta pero com-
prenent que sa gent de pau can
abatut. Enriqueta s' desmaya
als brassos de Oriental que
queda como una estatua mirant
á Salvany los demés anonadats
cuadro á gust del Director.
Teló rapit.

Fent. 1881.

45

N.º 2.

Sarsuela en dos actes
catalana y en vers
original
de.

L'YSLA TRANQUILITAT.

Acte segon.

Domingo Font M.

1883.

Acte segon.

Acte segon.

=

paisatje frondós. fachada á la dreta ab una escalinata á la dreta una verja que partint del prime vestido volta tot l'escenari porta al centro del foro y porta á la esquerra. foro arbres en los cuals hi haurá cordas de l'un á l'altre plenas de roba blanca estesa.

Musica.

Escena 1ª

Coro bugaderas.

=

-

Pleguém prompte la roba
qui aquesta està
y anèm á despedirnos
de Benibaf
que si ella està de *fill*
serà sensill
que celebrém la *volta*
del seu marit.

-

Tant que ploraba,
y l'anyoraba,
y ab ell pensaba
cada moment.
Y ara amorosa
tota goixosa
disfruta y gosa

de pur content.

(han estat al centro del teatro unas plegant roba altres mitj assentadas y ara totas venen á las candelejas)

Ay quin dia será 'l dia
de poguer dir: ¡Mon espos!
¡ay! 'l dia que jo 'm casi
¡ay! faré festa majó.

—

De nit y dia
al seu costat,
¡ay, que t'estimo!
ell me dirá

y jo contenta
diré sonrient
¡si tu ma quieres
te adoraré.

=

Ay Deu meu que vinga prompte
un espós modern ó vell
que soltera jo patesco
d' un mal d' amor que no hi veig.

Vinga un espós
vinga un espós
que nit y dia 'm nimi
ben amorós....
¡vinga un espós!
¡vinga un espós!
que soltera patesco

de mal d'amor.

Escena 2a

Ditas. Martinez.

(dalt de la escala)

Parlat

Mar. Be, molt be. aqui cantant
y pensant sols en follias
passèu cuarts, horas y dias.
¡pescaterassas!

Cor. Avant.

(uns rient y tapentse la boca altres descaradament sen van cap â recullí la roba de las cordas.

Mar. Jo ja no sé com ho prengui

ni de quin modo ho preougui
perque la roba à punt tingui
Benibaf, y no s' ofengui.

(Ellas treuhan la roba ab mal modo.)

Aixi, fentho tot malbé.
veyam si ho esquinsaren.
Burrango! ¿que no ho veyéu?

(figura qu' han esquinsat alguna prenda.)

No se quin sant me deté.
à mi se m deu respectar.

Un. Que crida, toqui-birot.

Tots. Respecténlo.... Borinot.

sen van, fent lo sunsum. per detrás de la verja.

Mar. Grandíssimas... Val mes callar!
y aixó que son las mes mansas
de tota l' Isla, doncellas
del número ben, d' aquellas
que 'n contan mil alabansas.
Lo diari, no fá pas gaire,
no d' imprenta, no 'n tenim
per dú avisos mos servim
de la quiteria parraire.
Una molt curra, qui ha fet
tot un aixám de papés,
primé beata, després,
diuhen, que si un esmolet...
en fi, com qui es molt tildada
y li poden fè casacas,

à tothom vol treure tacas
y ella may ha fet bugada.
Donchs per çò ho dich, à n'aquestas
que 'l cap tenen plè d'aucells,
diu que son mansos anyells,
las mes atentas y honestas,
puras com lo lliri blanch..
que 'l casto pudor ostentan...
y tot es, perque li rentan
la roba seva de franch.
Ay mon! jà es ben veritat
que 'ls dolents son los que suran,
à mi que soch bò m murmuran
per lo brillant que he trobat,
—Si jo poguès fè 'l conhort

de si sent mal anà al pou,
tot ho tirava en renou
are que hi ha un barco al port.
Martinet, t'esposarài?
dech probarho, no hi ha mès.
et mallevarè 'ls dinès
per donar lo primè pas,
No'm vull di mes Martinet
desde are ja'm dich Marti...

Benet. Martinet!

(crida de dalt y baixa corrent)

Mar. (Uy! ella aqui...
Si ha sentit que'm treya 'l net.

—

Escena 3ª

Martinez Benitez.

—

Ben. Salvam per Deu!

Mar Jo?

Ben. tu, si.

En Clicloz está tancat,
cregut que jo só á dormi
á la cambra del costat,
y escoltam be'l que't vull di.
Nicolus m'ha compromés
y en Clicloz algo sospita,
perque avuy, sens mes ni mes,
m'ha dit en castellá: "quita

escarnio de la honradez
Al sentí axò confecciona
lo disgust que m' ha donat.
m' hi desmayat ... ve, una estona,
y ell plorant com una dona
al seu cuarto s' ha ficat.
Jo, despres, pensant, he dit:
'no m' afanas, galipau.
miro, veig qu' estaba al llit,
y sens qu' ell no hagi sentit
pataplaf! giro la clau.
Arè, segu, que quant s' alsi
me mourà 'l gran terratrem.
Si 't pregunta?...
Mar Negarem.

Beni. Donchs si fás que no't descabi,
entre 'ls dos t' ho agrahirèm.
Sols juris qu'ab lo cusí
tu may has vist...

Mar. Jo no rè.

Ben. Juravàs?

Mar. No he dit que sí?
Devant de tots.

Ben. Sent aixi...
demana.

Ma. (M' atreviré)
tant sols vull..

Ben. Lo meu amor?
desd' are 't dich que 'l tindràs.
Sálvam, y teu es mon cor.

Ma. Oh! veuràs, jò etich per l'or.
Ben. Or, dius? te 'n daré un cabàs.
¿juraràs?

(mirantlo)

Mar. Per jurat và.
Ben. Si 't pregunta?
Ma. Deixem fer.
Ben. Y si insisteix?
Ma. Se callà.
Ben. Creus?---
Ma. que 'l deixterotaré
Ben. Ah! gracias,

(abrassantlo)

Puja à cobrà.

(sen và corrent)

Escena 4.ª

Martinez

Musica.

=

Mar. Tururut! tururut.

ja ha caigut

lo se astut

ni ha valgut

tururut tururut

ja ha caigut!

Sent dueño del cabás d'or

aqui promouré un motí,

mentres ells se pegan fort

lo barco'm treurá d'aquí.

tiviri tiviri.

—

tot dret à Barcelona
me 'n aniré
que si la bossa sona
diu que 's viu bè.

—

Com que seré rich de veras
tindré 'l desitj
que pe 'l devant de casa
passi 'l carril.

..

quina delicia
senti 'l puf.puf.
pintats y luego

lo sabrò fum.
y si la màquina
pot esplotar.--

--- ———

- quin gust senti l'estruendo --
y no pendre mal.
tururut
jà ha caigut
lo se astut
ni ha valgut
tururut!

PARLAT.

———

Mar Martinet, qui anirài gras!
serài al sigle dels llums

concejal y dels consums.
ay que bé, vaig pe'l cabàs.

(se ueva á casa)

Escena 5ª

Enriqueta Nicoluf Salvany. (foro)

-

Ni. Aixó fá plé y me 'n alegro.
y donchs, quan pensa marxá?
Sal. Aixis que recobri forsas.
En. No fassis cosas, salvany
Ni. Per mor de Deu, aquets noms
já 'ls he dit quí aquí no van.
nosaltres som fills de l' Isla
y parlém en catalá,

per d'ell ne descendim
casi tots los habitans

Sal. Aixó es lo que no comprench.

Ni. Molt prompte estará esplicat
Eran, á l'altre centuria,
no m recorda ben be l'any
que van fè una gran cordada
per portarlos á ultramar,
á tots los que ... no m recorda,
una nit, pe'l carnaval, ..
crech, en fi, van comprometre ...
me sembla, la autoritat
Aquell barco, segons contan,
pe'l temporal destrossat

als náufrechs per un miracle
aquí à l' Isla và portar.
qu' estaba inhabitada,
pero que aixì 's van salvar.
Sal. Amigo! del mal al menos.
Ni. Veurà, si es casualitat.
L' emperadó de la Russia
- aquí 'l terreno pertany -
estaba aquí de cassera, ---
y un cop de tot enterat,
condolintli la desgracia
dels pobres expatriats
và dir: no tinguen cuidado.
qu' aquí res vos faltará:
vos faré portà una dona

per barba, serèu casats.
vos repartirè las terras
protejint vostre treball:
als que 'ls hi agradi l'industria
podrán ser industrials..
qu'era molt proteccionista
y amigot dels catalans:
pero ab un condició:
que d'aquesta hora endevant
portaren lo nom de rus,
sense haberlo de cambiar:
los Domingos dominguof
los carlos Carlinitaf
los Nicolaus, Nicoluf
sempre la efe al detràs,

y si algu 'l bando infringeix
deixant l' et, ó l' is. ó l nat,
al primé cop, per avis
lo tiren de cap al mar.
ab aixó los russos manan,
ja no 'ns dihen com avans.

Sal. Y donchs com?

Ni. Salvanyatif.

Enr. Y jo?

Ni. Vos? — Enriquetaf
y ojo, qu' aqui tots espian,
perque 'l que pot delatá
al primé proxim que falta
li dónan la llibertat.

Enri. ¿Com llibertat?

Ni Si, senyora.
habèm d' està aquí estacat,
som isleños impermeables
de l' Isla tranquilitat.
Al dia que vostes marxin,
uy! cuant miradors tindran,
mes si algú entrés dintre 'l barco
pataflaf! de cap à mar.

Sal. Aixó es pitjó qui ho presiri.

Ni No veu que som colonials.
Pero no com aquells pobres
d' alló que van di d' Oran.
Aquí quant tenim senyinas
som nos en nos.

Cur: Menos mal.

Ni: Pero, dona gust de veure
com llaytan dos contrincants
se posan drets dalt del pou
que's diu "De la veritat.
y es aumpre com una sinia,
al mitj la curriola gran.
l'un agafa'l cap de corda,
l altre agafa l'altre cap.
los dos tiran à la una,
lo mes debil puja à dalt
(acompanyant ab l'
acció.)
y al tocar la curriola,
- com que li pega un gros sutrach.

las dugas mans se li escapan
y pataplaf! de cap baix.

En. Aixó fan aquí?

Ni. Que 's creya?
Som salvatjes il-lustrats.
Si no fos aixi ¡ay mare!
ahont anabam á pará.
Los russos no están perquents
al que falta jà se sab.
(fá una creu)
y allá á Espanya, qui domina?

Sal. Los inglesos.

Ni. Si? Mal llamp!
Si fà molt temps que jà deyan

que deixaban Gibrattar.

Sal. Donchs i han ficat mes endins.

Ni Que diu, home!

Sal. La vritat.

L'erari està plè d'inglesos,

D'inglesos n'hi ha en molts banchs,

inglesos van pe'ls tranvias

pels carrils inglesos van

y cada espanyols te inglesos

per tots los cuatre costats.

Ni. Caram! qui mana l'rey d'oros.

(dinès)

Sal. No, volia manà un as

pero com lo rey d'espasa

era trumfo tot jugant

al tuti, fá fè la última
y de deu lo vá acabà.

Ni. Carambas! vá aná beu prim.
y de pronunciaments?

Sal. Cap.
temps há que ningú's pronuncia,
Ara tot se fá callat.
Molts politichs, cuant se cansan
de ser d'un colò, sen van
á doná la volta á Espanya,
fan discursos y dinars,
y cuant tórnan á Madrit
ja estant tots carajirats.

Ni. Mira, mira 'ls parents nostres!

Sal. Si us ne contés la meytat.-

Lui. Germà, mira que t'esforsan-
Ni. Es vritat, mereix descans.
Ara faré veni un rus
que và veni confinat
perquè al salò l'acompanyi
y'l serveixi bè, veurà.
Marcuf!

(surt un criat)

Aquet senyoref
al salof descansaraf
ferli menjà una truituf
jinof y formatjetaf
y si vol llangonitif
al armarif trobaraf
sobra d' una fontanif

una cuanta talladafat

(sen va 'l criat)

es mes viu qu' una centella,
veurà que be 'l servirà!

Sal. Moltas gracias.

Enr. Que 't reforsis,
després ja 't vindré à buscar.

Escena 6ª

Enriqueta Nicolau.

=

Ni. Ja ha passat bona trajedia!

(per saloany)

En I no es fora de perill.

Ni. oh! si, prou, sab qu' es? que s troba

enterament desfallit,
pero salvat, li prometo,
si 'l metje m' ho và di ahí.
En. Com podrém pagà 'ls obsequis
Ni. Pot anar dihentho aquí,
y vostè?
En. No m' ho recordi
Ni. Donchs no 'n parlem?
En. Ja està dit.
Ni. (Y es guapeta! si gosaba —)
En. (Quin cor tinch mes intranquil
si sabés ab que alegrarme...)
Ni. (Quin mirar... quin ull mes viu.
Si m' volgués, ave m' vindria

nulló qui l'anell al dit.)

(A Enriqueta qui s'ha assentat.)

No s'aborreix d'està sola?

En. Segons, me distrech un pich à voltar tocant lo piano ò cantant.

Ni. jà l'he sentit.

oh. vosté...sap? es persona..

(buscant la frase)

No se si m'esplico..?.

En. Si..

(contestantli maquinalment)

parlant es com dos s'entenen.—

Ni Es lo que jo sempre dich.

Y are que'ls dos estem sols.—
sembla qu'ab millò motiu..—
Comprend? vosté; expansiona
y à voltas, es molt sensill...

En. ¿tal vegada vol que canti?..

Ni. Just, que...canti. (Ja m'ha vist.)

En Vol un tango? Habaneras
una cansó pastoril?

Ni. (Ara m'enreda.)
à gust de vosté.

En Aquí
li cantaré una guajira.
acompanyim.

N: M'he lluit.

—(treu la guitarra)

Mùsica

=

En. Ay! ay!

En tu pecho dueño mio
das albergue à mi corazon
que aunque de amor esta frio
serià al lado del mio
un volcan en erupcion
Si solo sueñas en guerra
y en proezas de valor,
dimelo Cid de esta tierra
que yo dejando la tierra
irè al cielo con mi amor.

Ni. Quina garganta

tí d'angelet

Eu. Ah! qui es bonica?

Ni. Està molt bé!

–

Eu. Son cansonetas
que una 'ls aprent
sols per distreurer's
lo pensament.

Ni. Vosté es amable.
fina y cortés,
y m' afiguro
qui en tot entent.

Parlat.

=

Ni. M'agradat molt! li asseguro
qui ha omplert de goig lo meu pit

Cu. Millò, una altre estoneta
que us poguem destorbá un pich,
li cantaré unas planeras.
Are me'n vaig, luego vinch:
vull veure si 'l meu germá
descansa.

Ni. Donchs à lo dit.

Escena 7ª
Nicolau.

—

Ni. Son bona gent, decents, nobles,

francli y dessinteressats,
francament, los tinch carinyo,
y desprès, que'm van salvar
d'aquella terrible gruta,
- Encara estich tremolant. -
Lo sort de venì ab lo barco,
pobrets! jà van treballà.
Abordà 'l barco pirata,
passarlo à foch y à sanch
ferse duenyos del tresor
qu'aquells habian robat,
y no deixà ni un sol home
perdi. aquet ho contarà:
Si tothom los diu, valents,

no ni hau de se d'arriscati.
- Com volau que jo m'arrisqui
ni fassi cap cosa gran,
si ja, desde petitet
que tothom m'ha dit cobart.
Si pogués probà fortuna.—
Si m'hi arrisqués... ¡oh quin plau!
(decidintsen,)
pero no, axçò fora un robo,
no ho mereixen, Deu meu guart.
(entra maquinalment à dir lo que sent.)
Sublevà tots los de l'Isla,
ferne matà la mitad,
assaltar lo barco, luego

los mes intrepits marxar,
deixant donas, criaturas
y aquets ab un pam de nas!
já está dit.. á las solteras
diré qui allá's casavant
que serán ricas y.. nada!
dono 'l crit de llibertat
y al que caigui que s'aixequi
sinó cap al cel y en pau.
Desde ara vull patriotisme!
Cap á Inglaterra me 'n vaig
y ans d'entrá á port enveneno
á tots los que 'm seguirant,
quedo dueño del conquibus,
me faig milor... y.. que tal?

Diu qui non risca no 'n pipa,
donchs are vull arriscarm. M.^s corrent.

Escena 8.^a

Clicof esquerra detràs de la casa.

—

Cli. ¡M' ha tancat! sort que l' exida
dona à la part del jardi,
y he pogut aixi burlarlos
fent lo salt del trampolin.
¿Qui haurà estat? la Demibaf?
ay la pobreta! ni 'l somnis!
De segú que al altre cuarto
tota trista deu dormi.
¿Nicoluf?.. d' aquet ne dubto.

pero nó, que 's mon cosí
y m' ha sigut fidel sempre,
y ha vetllat, segons m' ha dit
mentres he estat à la gruta
per mon honor. Ah! jà 'l tinch.
es lo del colom... Burrango!
jà he dat en lo cap del fil.
Sí, pero aquet colonista...

Mar. Venint ab lo cabàs al coll.

(Are sí que seré rich!)

Escena 9.

Clichof Martinef.

Cl. Martinef!

Mar. Uy l'ecce-homo!

Ay la mare ja estich fresch!

(posa 'l cabás á la primera escala de dalt.)

Cli. Que portas?

Mar. Palla... pe'ls burros.

Cli. I 't pesa tant?

Uy! ja ho crech.

com qu' al devall hi há la sal

qu' haig de reparti pé'ls bous.

Cli. Bueno, bueno, descarrégat

y escolta be 'l que 't diré.

Mar (Ay 'si m troba 'l contrabando!)

(descarregantse y baixant al costat de Cloclof.)

Cli.: Digasme franch, Martinet,

aqui passa alguna cosa,

tú sabs algo, t' ho conech,

Mar. Veurà, yo cuido las bestias.

Cli. Parlo del negoci meu,
milló dit, de jo y la dona,

Mar De la senyora y voste?
Miris, jo crech que son cuentos
que 'l mateix cerebro urdeix.
Potsé ha cregut que 'l cusi?_
Pobret! si es mes ignoscent!..

Cli. Martinet! tú pots jurarmi'ho?

Mar. Vaya si li juraré.
Es tant cert, com aqui porto_
sal. (Ay si's descubreix.)

Cli. Y la historia del colom?

Mar Del colom blanch? ja la sé.

per xò 'l jardiné calcula,
que Nicoluf, que 's llamendi,
pe 'l capritxo de menjarsel
creyentlo colominet,
và tirarlo á la cassola.

Cli. Y tú també creus qu'es ell?

Mar. Jo sé que 'ls coloms li agradan.

Cli. Y las colomas també.

(Enfadat)

Mar. Ah! si, si, mascle ó famella,
ell si que no hi mira gens;
la que pot pùpà la pùpa,
la fà ab un xuquet y adeu,
axò si, no 's menjà 'ls ossos.

Cli. Home, no faltaba mes.
(Si será!... si no será!...)

Mira si 'm serveixes bé,
te donaré un cabàs d'or.

Mar. Un altre? dich: com aquest?

Cli. Si, sense sal ni palla.
pero indaga,

Mar. indagaré.

Cli. per cada nova noticia
un cabàs.

Mar. (M' ha compromet,)

Cli Fes que baixi Benibaf.

Mar. Ara hi aniré correntx.

(volguent emportarse 'l cabàs)

Cli. ¿Que fas?

Mi. tinch de repartí....

Cli. Ja repartiràs desprès.

Ma. (Ay si se m' embulla 'l marro!)
Cli. Que no vas!
Mar. Com un llampéch.
(Adiós cabàs, no permetis
que t' escorfollin per Deu.)

Escena 10.

Cliclof luégo Enriqueta.

Cli. Si l' embull puch treure en net
y al culpable descubreixo,
à fè de meu que 'l parteixo
com qui parteix un llonguet.
Lo colóm me portará
al camí de la vritat,

y ¡guay! del que desditxat.

En. Cliclof! (desde la verja y entrar)

Cli ¿Qui'm vé á destorbá?

(seguint ab la imaginació alterada)

No hos tinch dit...

(girantse ab rabia y al veure que es l'Enriqueta tot d'un cop obsequiós y no sab com disculparse.)

Ah!.. qui es vosté?
Dispensi, ab tanta turba
de criats, un se perturba.—
y... l'hauré faltat.

En Én que?

Vosté no m'habia vist.

Cli. Veritat, y es un defecte,
pero à voltas se subjecte
l'enteniment.- -

Em. ¿qui está trist?
alegris que'l meu jermá
ha pres un coratje gran,
y está alli ab un gust meyant
que dona bó de mirà.
Jo he vingut sols per vosté,
per dirli qui allà vinguès
junt ab ell, y ò distreguès,
vosté sufreix... y perque?

Cli. Perqué dius? Li vaig à di.
tinch tot mon cor destrossat,
perque 'ls celos mi han entrat.

Cu. Voste te celos? d'aqui?

Cli. No ho sè, me 'ls dona la dona
que no sè perquè me 'ls dona,
y sent molt bona persona
me fà creure que no es bona.
Estich trasport de furor!
jo mouré un sacramental.
Jo estich mal, y lo meu mal
sols lo cura son amor.

Apareix Benibaf y Martinef. Clichof no 'ls veu.

Mil vegadas, ans 'l's penso.

(agenollantse)

li tinch dit, Angelet meu!
estimem per mor de Deu!

Benf (Que escolto! (baixa corrent)

Mar. (Ara ha fet creus.)

Música.

Escena 11.

Benif Martinez y Dits.

—

Benf Gran vil!

Cli. Benibaf! De que!

Ben De que dius? la pagarás!

(ab ademan amenassadó)

Mar. fent lo pajes se 'n porta 'l cabàs.

(M'eclipso pèl que potsé
pero me 'n porto 'l cabás)

—

Ber. Digasme que feyas
aquí agenollat,
y aquesta santeta
t'estaba escoltant
dintre de la gruta

me vas engañyar,
però aquí no ho passo
jo m sabré venjàr.

Cuni Contingui la boca
que m'està insultant
si ls dos fan lo simple
jo no ho dech pagar;
limpia ma conciencia
no m dech disculpar,

lo qui als meus peus feya
ell li explicarà.

Cli. Es cert que m' estaba
com tú m' has trobat,
y tota la culpa
tens tú, Benibaf,
veyent ton desvio,
jo li he recordat
la cosas que 't deya
mon cor pur y amant.

–

Ben. A mi no m' enganyas.
Cl. La vritat te dich.
Ber. Pot escullir armas.
(à Enriqueta)
En. Que m' explica à mi?

Benf. Yo soch una fiera
que surt de sa cova
devorant cuant troba
qui afecti son cor
y já que 'm rebaixas
ab ta llengua immunda,
t espera una tunda
que 't cullirant mort.

Cli. Benibaf!

Benf Que no m repliqui.

y vosté.

Cu. Deixim está.

(dignitat)

No transigeixo ab los dubtes
puch portar lo cap molt alt.

Ber. Ah! si?

Cu. ¡Si!

Cli. Si...

(com dient creuhs)

—

Ben. Guerra donchs caigui qui caigui,
que vingan tots
y passém als meus contraris
á sanch y foch.

Cu. Guerra donchs vingui'l que vingui
aquí estich jó
desd' ara só capitana
dels meus lleons.

Cli. (Guerra entre ells caigui qui caigui

potsé així jó
podré descubrir la cua
d' aquell colom.

Molt valent tot, las

sempras sen van per costats

operats.

Parlat.
Escena 12.
Clidof.

=

Cli. Una mutis per la dreta,
y l' altre esquerra, molt bé.
y jo, cap hont aniré?
pero ab tot, no puch permetre,

ab la rahó que tinch jò,
que la dona, dona bona,
ni insulti à una altre dona,
que li sobra la rahò.
que faig! y 'l misteri meu?
y 'l colom? jò m locarè
Deu de Deu! que tinch que fè?

Mar. Ja està sol? graciàs à Deu!

Escena 13.

Cliclof Martinet.

–

Cli. Martinet, qui has descobert?

Mar. Lo tot.. no es tot, que diguem;
pero si tots treballem
allò que's diu ab asert

já li dono per sabut.
Interin, convé callà,
pero.. quant jo vagi al grà...
¿que ja té l'or previngut?

Ali. ¿Que si 'l tinch? sabs que en tals casos
yo no escatimo may res.
tú senyalam al burjés
y te 'n omplo cent cabassos.
vull sabé qui m' ha venut
mentres á la gruta estaba,
vull sabé qui es que jugaba
ab mon honor á cucut!
vull sabé...

Mar. Be, no s' enfadi
que jo aniré lligant caps.

Nicolau—

Cli. qui has dit, tu sabs?

Mar. Veuràs, no es qui à mi m'agradi
de ningú seguir los passos,
però 'l seu cosí...

Alf. que dius?

Ma. Me sembla que tindrás motius.

Cli. Parla y conta en dos cabassos.

Mar. Ell está molt capficat,
mira à n'ella y no diu rès.

Cli. La mira!... te 'n daré tres.

Ma. (Bravo.)

Cli. Digas.

Mar Han notat

qu' ella no li fà cap cas,
perque es prudenta y honesta,
y per coronà la festa...

Clif. Conta ab un altre cabàs.

Mar. Ella qu' ha sigut leal,
y ha vingut fins à la cova,
lo seu ben està li roba
aquet burro y animal!--

Cli. (tapantli la boca)
Calla per Deu, no esbalotis
qu' aixi al beure 'l cassarè.

Mar. Y aquell or?

Cli. ¡Cuant no sabrè!

Mar. (Marxant corrent)
M' ù agafat ben bè 'l bigotis.

Escena 13.

Martinet - tocaboiras

=

Mar Mes.. que importa? tinch dinés
per comensà à armà 'l motí,
si aquell tuno 'm diu que si
jo 'm cuidadaré del demés
tocaboiras! A bon punt.

(veyentlo)

mira, t'anaba à cridà,
que habem de fè?

Tot Pot manà.

Ma que donem lo cop?

toc Amunt.

Mar Si? donchs vinga la bandarra!
to. Com bandarra?
Mar La bandera.
Donèm lo gran crit de guerra!
toc. ¿Qui te de morí?
Mar. Panarra.
Lo que importa es donà 'l crit:
tots à la plassa 'ns llensèm,
dihent; que matar volèm
al Galvany aquesta nit.
Los teus, que no seràn teus,
perque tu t' has pronunciat,
desparant lo barco aislat:
tu y jo y uns quants dels meus
l' assaltèm, tu 'l mando prenis,

y arribant al primé port,
nos partim tot lo tresor
y podem viure opulents.

To. Ja m' agrada, de segú
que 'l cop asseguraré,

Mar Toca-boiras!

(abrassantlo,

To. Deixim fè,

y 'l barco?

Mar Queda per tú.

To. Donchs canti victoria.

Ma. Si?

To. Balas, pólvora y demés,
fassi conta que no hi es,
perque un cabo vindrà ab mi.

Mar Un cabo?

to. Qu'era pirata.

Si li dich que'l barco es meu
y mitj d' ell.. va de neu!
estich cert que tot ho mata
veurà que prest tornaré
dihent: no queda un proyectil.

Mar Adéu, donchs, banquè Rostchil.

toc. (Descansi, senyo pifrè.

(donantse las mans)

Mar. Ara á reparti 'l cabàs
perque tothom cridi á l'hora,
ay si 'l barco m treu á fora.

(sen vá ballant y saltant.

Ni. Ja he donât lo primè pas!

(vé pel foro dreta fregantse
las mans de content)

Escena 14.

Nicoluf.

=

Ni. tota l' Isla està esperant
que brandi la campanof
- Després pot veni en Cliclof
ab un fluviol sonant.
L' acudit es colossal,
y.. de segù, trech la rifa,
la po, jà no m' esgarrifa.
Nicoluf, ja ets immortal.
Despertat, y ab veu de trò
fes retumbà 'l firmament. -

(cambi)

- pensant qui haig de se valent
jà m' agafa tremoló.

vol aguantarse fort pero

tremola y ¡oculta)

Música

Escena 14.

Coro senyoras que venen ab traje d' home pero ab la cabellera sobre l' espatlla y ab una especie de venablo venen saltant luego Nicoluf.

=

Cor. Rof cof tof nif nof!

trolorof!

raf! caf! taf! nef! naf!

tralarafaf

naf! nef nif nof nuf!

tralaruf

¡Chuf!

(cop y alto)

=

Los habitans de l' Isla
nos diuhuen los picots
perque à fer exercissi
tenim gran vocació.
Sabèm moltas maniobras,
que solas hem deprès
y si tinguessem meitre
las fariam mes bè.

¡Ja ho crech!

¡Que hi farèm!

-are fem veure

lo que sabem.

Si un galan tira floretas.
¡charrif! charrif!
(adelantantse)
es senyal de adelantarnos
y fè un somrís.
Mes si no busca carsaca
charrof! charrof!
(al primé i quànd es-
quena y després esplicant
lo significat)
vol di que girem l'esquena
y 'l deixem sol.

—

Rof cof etc.

fan un poch de maniobra
ó evolució y canvadas ditum)

Ja prou de marxa,
qu'aquí us cansem
y no vé un nubi
á durnos rés.

(Nicolut sentim)

Ni. Donchs calleu,
si m'escolteu
molt prompte nubi
totas tindreu.

Cla. Axís ho fes Deu.

=

(molt misteris)

Ni. Si seguiu lo meu programa

aquesta Isla deixarem,
y farem cap tots à Espanya
que's terra dels nostres vells.

=

Coro . Y à ni aquella terra,! —
diganslo que fan,
que si no'ns agrada
no hi voldrem anà.

Ni . terra com aquella —
no l' hem vista may.

—

Allí ningú mana,
tothom fà'l que vol.
de nit y de dia
lo sol may se pon.

y cuant una 's cansa
de està en lo marit
sen pot buscà un altre
fins á vinticinch.

—

Cor tot aixó m' agrada
qq! qui estarem bè
de nit y de dia
sempre ballarem.

—

Ni. Tant homes com donas
~~tots~~ contents tots hi estant
perque d' or y plata
fan los empedrats,
y tant sols que 's digui,
— ave vull menjà —

per tot surten cuynas
y alli pots triá.

Cor. Ay ditxosa terra

pensanthi no men
sento esgarrifansas,
del cap fins als peus.

Parlat.

=

Un. Ay quina terra mes boná,
altre Nicolaf? que no cridem?
Ni Esteu dispostas?
(Dispostas.
totas- esteim!
Ni Doncs aguarden una estona,

Axis que jo aixequi 'l bras
armeu la sacramental.
Muera la gente imparcial

Tots Muera!

Ni Y vivan...—

Cu. ¡Atras!

Escena 16.

(Dits Enriquets y marinos.
se colocan à la dreta.

—

Cu Ahont es aquesta lleona
que m' ha insultat?

Ni. (Valgam Deu!
Correu al barco, correu:)

(à las donas que van
per fugi.)

Enr. Alto!

Ni. (L' hem feta bona!

En. Ningú ó ningú, vull sabé
ahont se troba Benibat.
¡Nicolaf!

(volguent di digamho)

Nic. Enriqueta!
No se hont es, en bona fè,
com que li falta un sentit,
y es simple y enredadora..
vaji à dirí.. que si es à fora
es senyal qui haurà sortit.

(Campana a rebato)

Escena 17.
(Dits Benibat Isleños
(tots à la dreta.)

Eur. Que vingui qu' aqui l'espero.

Ben. Que cridas? Ja 'm tens aquí.

Ni. Benibaf!

Ben. Y vull venji

como cumple à un caballero.

(Digas... perque 'l meu marit

Escena 18.

Diti Clicof

(desesperat) de la casa

Clicof. Qui ha fet tocá? t' he pescat.

(à Nicolaf)

qui has fet del colom, malvat?

Ni. Me l' he menjat,

Cli. Com?

Ni. Rustit.

Cli. A tu si que 't rustiré!..
Mirate 'l bé, te 'l presento.

à Benitat.

Digas que 't conti aquell cuento.

Ben. Vingui in té d'esplicà rès.
á tu, si, gran libertino.
alli la tens, no la veus?
ves, agenollati als peus.

(Saloeny escoltant)

Cli. Me faréu sortí de tino.
Ben. La jòveneta modesta,
la pura y radiant Aurora..
la candorosa...

Sal (sortint) Senyora!

Ni (Aquet completa la festa.)

procurant escabullir-se

=

Escena 18.

(Dits; Salvany.

=

Sal. Que vol dir aquest llenguatje
tant insolent.

Cli. Jo ho diré

Ben. No 't necessito per ré.

Ni. Vejàm si arribo à la platje.

(s' escapa)

Sal. Com es que vosté 's permet
de nostre decoro ab mengua...

Lu. Permetem, Salvany, tinch llengua,
Deu no m' ho tinga en retret,
y ab una percaterassa
tant relagada...

Ben. ¿Sentiu?

(als seus.)

A ella!

Cli. Atrás!

(volguentse interposar)

Cu. Venim!

(esperantles ab rabia)

moment de silenci pre-

parantse per la lluyta,

gran canonada lluny.

Totas Ay!

Sal. Gran Deu! que's lo que passa?

si fossen piratas.—

(canonada y campanas.

Cli. Com?

Sal. Assaltan l'Estrella avuy!—

y fins á morí lluytem!

van à sortir y Martinet

los tanca 'l pas

Escena 13.

Dits Martinet (ab un plecs)

=

Mar. Victoria! Victoria! visca tothom

Sal. Que succeheix?

Mar. Un fet gran

que jà'n parla tot lo mon.

l'emperadó Napoleon

'ns ha entregat dins de Indau.

Y com que'l Rus, es senyó

d'aquesta Isla per memoria

de tant insigne victoria. —

nos deix la libre elecció

de marchar allà ahont vulguém;
y aquestas grans canonadas
son sis fragatas ancladas
qu'esperan que 'ns embarquém.

Cli. Sal. Será vritat?

Mar. Com ho he dit.

(Canonada)

Prou que's veu si es bala ó flama
llegiu aquesta proclama

Sal. Però l'insult qu'he sentit—

(volguent dir no 't passo)

Cli. L'Enriqueta té rahó:
Benibaf, ja està passat.
la noya en res t'ha faltat,
puch jurarho. —¿Y tu?

Benit	Jo?

Enriqueta va á parlar, Clidof la calma, y entre tant Benilot diu á Martinet.

(Qui has dit res?)

Mar. (Ni un mot sisquera.)

Ben. (T'ompliré un altre cabàs.)

(ab molt mimo á Clidof.)

Y tù, digas, dubtarás?

Cli. No, si m treus una quimera.
aquella paraula "amor"
que duya 'l colom.--

(tothom escolta, una s'adelanta)

Una ¡Que diu?

qu'era una nit del istiu
passat.

Ben. Si.

Vim. Lo gran traidó!
Era 'l dia del meu sant
qu'un jove per obsequiarme
me 'l donà, y al retirarme,
và fugir, lo gran truhan

Cli. (abrassantla)
Ay! quin pes m'ha tret del cor.

Ben. Y aixi abrassanta 7 distreus?

Cli. Calla, tonta, que no ho veus?
(abrassantla à ella)
son impulsos del amor.

Sat. Y donchs que penseu marxá?

Cli. Cap á Espanya. ¿Veritat?

á Benitat y Martinef

Ber. Veuream lo pais ansiat.

M y algun parent catalá.

Cli y Nicoluf

Mar Ara vé

Cli y vé coixejant.

tots. pobret

Emi. Potsé ha pres mal?

Beni. que t'has fet.

Ni. Jo no res, ni'ls han fet fè.

Escena última

tots Nicoluf (Ranquejant)

=

Ni. corrent cap al mar anaba
plè de valor com un brau,
y l' enteniment tramaba
una cosa que'm semblaba
tant clara, com lo cel blau.
Corrià plè d' illusió
quant passar pe'l pont vell. -
sento: ¡pom!, ¡Malehit canó!
no se si haurà estat de pó,
pero he fet un cap girell.
Y cayent baix al barranch
qu'està d'esbarsèr farsit,
lo front m' ha brollat en sàch,
tot lo costat un verdang
y à la esquena un sanch trait.

Ben. Seus tocarte ni un esquitx
hai caigut?

Ni. Ay Cusineta!

he pagat cart mon desitj
cuant ni naig per val y nitj
may pot fè mitja pesseta..

Cli. Flora plors, Las canonadas
que t' han causat tanta po
son sis fragatas ancladas
pe'l rey de Russia enviadas.

Ni. Ah! doncks aixi ja estich bò.

Cli. Doncks tots cap à Espanya
bona!

Ni.

Cuvi. Mirí

Ni. que?

li entrega lo programa de Martinet.

Curi — Qu' està estampat.

Ni — Donchs au, marxem al contat
que vull veure Barcelona,
y si aquesta má li agrada...
y no tè cap compromis...
jo li ofereixo...

Curi. — Aceptada.
Vritat, Salvany?

Sal. — Ja m' agrada.

Ni. — (Al últim serè feliç.)

Mar — Bueno, la voldria rossa.

(con seguit lo conversa comensada;

Benet — Vols casarte allà, ó aquí?

Mar No ho sè, jò vull una mossa

(ponderant)

Ni. Que ù sabs cap de bona tossa.

Salv. Prou! la geganta del pi!

Cli. Ja ho senti:

Ni. ¡tots en moviment!

— Senyors: ho dich en conciencia,

deixaré l' Isla, content,

si sento un repicament

demostrant benevolencia.

=

(Rom la música)

—

Música.

—

Cor. se posen tots en filera

quant diu tots en mo-

vinent y al rompre
la orquesta . comensa la
mayoa.

Tot los cos etc.

van saltant y cau lo
teló.

Font 1881

BIBLIOTECA CENTRAL